

[Clausager.]

Det er klart, at naar Samfundet deles op paa en saadan Maade, at nogle tjener særdeles meget og andre særdeles lidt, maa Regeringen tage fra den ene Part og give til den anden — det gør den for Resten ikke overalt, selv hvor der kunde trænges ret haardt til det. Da Regeringen nu engang ikke vil gaa til Ondets Rod og fjerne Hovedårsagen, maa den selvfølgelig lappe paa de værste Rifter; men det maa Regeringspartierne gøre selv, og de maa gøre det paa eget Ansvar. Det vilde maaske derfor være rigtigst, at vi holdt os udenfor ogsaa ved Afstemningen over Ændringsforslaget; men da det i dets § 2 indeholder en Forbedring, nemlig den, at Sammenligningsaarene rykkes frem, saaledes at Merindkomstskatten sandsynligvis ikke vil ramme saa tit forkert, som den ellers vilde, vil vi stemme herfor, for saa vidt denne § 2 kommer særskilt til Afstemning. Blicher det derimod ikke Tilfældet, maa vi angaaende hele Ændringsforslaget, der er formet som et nyt Lovforslag, afholde os fra at stemme. Men, som sagt, kommer § 2 til særskilt Afstemning, er vi rede til at stemme for den, fordi vi betragter den som en Forbedring i Forhold til det oprindelig foreslaaede.

Korsgaard: I Tilslutning til det, det ærede Medlem Hr. Clausager har sagt, vil jeg anmode om at faa de forskellige Paragraffer i Ændringsforslaget, i hvert Fald § 2, til særskilt Afstemning, idet ogsaa jeg vil anbefale at stemme for den heri foreslaaede Ændring som Udtryk for, at vi mener, det er en Forbedring.

Jeg kunde have ønsket, at Skibsfarten kunde have bevaret den Præference, som den har i Henhold til den bestaaende tilsvarende Lov, men det har der altsaa ikke været Ørenlyd for at faa gennemført.

Jeg ønsker at motivere, hvorfor vi fra vor Side vil stemme mod Lovforslaget ved tredie Behandling.

Jeg vil da gerne sige nogle Ord om det indeværende Finansaar, angaaende hvilket det i Dag fremsatte Tillægsbevillingslovsforslag sammenholdt med Finansloven giver et vist Billede. Jeg vil her begynde med at minde om, at da vi fik Tillægsbevillingslovsforslaget for 1937—38 og sammenholdt det med Finansloven for 1938—39, saas det, at der blev et Overskud paa godt og vel 1 Mill. Kr. Paa et senere Tidspunkt udtalte jeg, at jeg troede, at den Mand, der vilde byde 15 Mill. Kr. for Overskuddet, vilde gøre en god For-

retning, og jeg fik Ret. Overskuddet blev ikke 1 Mill. Kr., men 23 Mill. Kr. Altsaa med andre Ord, man kan ikke paa Forhaand gaa ud fra, at de Opstillinger, som man modtager fra den højtærede Finansminister, er foretaget paa Grundlag af en rigtig Bedømmelse.

Her kan jeg naturligvis ikke tvivle om, at Finansministeren efter bedste Evne har skønnet om Forholdene, men Evnen har altsaa paa et tidligere Tidspunkt vist sig at være meget begrænset. Jeg vil slet ikke bruge Ordet Uhæderlighed. Man har maaske set i Bladene i Dag, at mit store Forbillede Chamberlain i det engelske Parlament er blevet beskyldt for at være uhæderlig, saa det kan altsaa overgaa selv de allerbedste at blive beskyldt derfor. Det vil jeg nu ikke beskyldte Finansministeren for, men jeg vil i denne Forbindelse gerne have Lov til at mindes fra en Bog, jeg læste om Disraeli, at ham beskyldte man ogsaa for Uhæderlighed. Det er jo ikke saa opfindsomt. Jeg synes, det var meget mere opfindsomt, at Gladstones Modstandere sagde, at han var hæderlig i Ordets værste Betydning. Det synes jeg nemlig var meget værre end ganske simpelt at være uhæderlig. Men, som sagt, det er slet ikke det Ord, jeg vil bruge over for den højtærede Finansminister, men jeg vil kun konstatere, at de Opstillinger, vi ved tidligere Lejlighed har faaet fra Finansministeren, har været i ganske overordentlig Grad lidt rigtige.

Saa bliver Spørgsmaalet, om det Billede, som vi nu har faaet af Finanserne for i Aar, og som altsaa skal kaste et Lyskær hen over det kommende Finansaar, er rigtigt. Der vil jeg nu straks sige, at der er visse Transaktioner, som jeg finder urimelige. Jeg finder det urimeligt at tage den ekstraordinære Indkomst, som vi fik engang under Hr. Bramsnæs, op som en almindelig Driftsindtægt. Det var en Indtægt, som hidrører fra, at man lavede om paa Indbetalingsterminerne; jeg tror, at København kom til at indbetale Skatten tidligere, end den plejede at gøre. Men paa ganske tilsvarende Maade maa jeg hævde, at jeg finder det ganske urigtigt, naar vi flytter Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne, saaledes at der — en Gang for alle — falder en stor Del paa indeværende Finansaar, og man haaber vel — jeg kan vel ikke sige til Gengæld —, at i det lange Løb skulde Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne blive mindre som Følge af det Lovforslag, der desangaaende er gennemført. Det drejer sig